

¹هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَتَدًا أَوْفِطُ عَلَى بَابِلَ وَعَلَى
السَّاكِينِ فِي وَسْطِ الْقَائِمِينَ عَلَيَّ رِيحًا مُهْلِكَةً.² وَأُرْسِلُ
إِلَى بَابِلَ مُدْرَرِينَ قَبْذُرُوتَهَا وَبُغْرُغُونَ أَرْضَهَا، لَأَنَّهُمْ
يَكُونُونَ عَلَيْهَا مِنْ كُلِّ جَهَةٍ فِي يَوْمِ السَّرِّ.³ عَلَى التَّارِعِ
فِي قَوْسِهِ قَلْبِنِيعَ التَّارِعِ وَعَلَى الْمُفْتَخِرِ يَدْرِغِهِ، فَلَا
تُسْفِقُوا عَلَى مُنَحْيِيهَا بَلْ حَرِّمُوا كُلَّ جُنْدِهَا.⁴ فَتَسْفُطُ
الْقُنَى فِي أَرْضِ الْكِلْدَانِيِّينَ وَالْمَطْعُونُونَ فِي
سَوَارِعِهَا.⁵ لَأَنَّ إِسْرَائِيلَ وَهَوْدَا لَيْسَا بِمَقْطُوعَيْنِ عَنْ
إِلَهِمَا عَنْ رَبِّ الْجُنُودِ، وَإِنْ تَكُنْ أَرْضُهُمَا مَلَأَتْهُ إِنَّمَا
عَلَى قُدُوسِ إِسْرَائِيلَ.⁶ أَهْرَبُوا مِنْ وَسْطِ بَابِلَ وَانْجُوا كُلُّ
وَاحِدٍ بِنَفْسِهِ. لَا تَهْلِكُوا يَدْيَهَا لَأَنَّ هَذَا زَمَانُ انْتِقَامِ
الرَّبِّ. هُوَ يُؤَدِّي لَهَا جَزَاءَهَا. بَابِلُ كَأْسٌ ذَهَبِ يَدِ الرَّبِّ
تُسَكَّرُ كُلُّ الْأَرْضِ مِنْ خَمَرِهَا سَرَبَتِ الشُّعُوبُ. مِنْ
أَجْلِ ذَلِكَ جُبَّتِ الشُّعُوبُ.⁸ سَقَطَتْ بَابِلُ بَعْتَهُ وَتَحَطَّمَتْ.
وَلَوَلُوا عَلَيْهَا. خُذُوا بَلْسَانَ لُجْزِهَا لَعَلَّهَا تُشْفَى.⁹ دَاوَبْنَا
بَابِلَ فَلَمْ تُشَف. دَعُوهَا وَلْتَذْهَبْ كُلُّ وَاحِدٍ إِلَى أَرْضِهِ،
لَأَنَّ قَصَاءَهَا وَصَلَ إِلَى السَّمَاءِ وَارْتَفَعَ إِلَى
السَّحَابِ.¹⁰ قَدْ أَخْرَجَ الرَّبُّ بَرًّا. هَلَمْ فَاقْصُ فِي صِهْيَوْنَ
عَمَلَ الرَّبِّ إِلَهَتَا. ¹¹سُئِلُوا السَّهَامُ. أَعِدُّوا الْأَنْزَاسَ. قَدْ
أَقْبَطَ الرَّبُّ رُوحَ مُلُوكِ مَادِي، لَأَنَّ قَصْدَهُ عَلَى بَابِلَ أَنْ
يُهْلِكَهَا. لَأَنَّهُ تَقَمَّهُ الرَّبُّ. تَقَمَّهُ هَيْكَلُهُ.¹² عَلَى أَسْوَارِ بَابِلَ
ارْقَعُوا الرَّابَّةَ. سَدُّوا الْجَرَّاسَةَ. أَقِيمُوا الْخُرَّاسَ. أَعِدُّوا
الْكَمِينَ، لَأَنَّ الرَّبَّ قَدْ قَصَدَ وَأَيْضًا فَعَلَ مَا تَكَلَّمَ بِهِ عَلَى
سُكَّانِ بَابِلَ. ¹³أَبْنَاهُ السَّاكِنَةُ عَلَى مِيَاهِ كَثِيرَةٍ، الْوَاغِرَةُ
الْحَزَائِنِ، قَدْ أَتَتْ آخِرَتُكَ، كَيْلُ اغْتِصَابِكَ.¹⁴ قَدْ خَلَفَ رَبُّ
الْجُنُودِ بِنَفْسِهِ، إِنِّي لَأَمْلَأُكَ أَنَاثًا كَالْعَوْنَاءِ قَبِرُفَعُونَ
عَلَيْكَ جَلَبَةً.¹⁵ صَانِعُ الْأَرْضِ يَقُوتُهُ، وَمُؤَسَّسُ الْمَسْكُونَةِ
يَحْكُمُهَا، وَبِقَهْمِهِ مَدَّ السَّمَاوَاتِ. ¹⁶إِذَا أُعْطِيَ قَوْلًا تَكُونُ
كَثْرَةُ مِيَاهِ فِي السَّمَاوَاتِ، وَيُصْعِدُ السَّحَابُ مِنْ أَقَاصِي
الْأَرْضِ. صَنَعَ بُرُوقًا لِلْمَطَرِ وَأَخْرَجَ الرِّيحَ مِنْ
حَزَائِنِهِ.¹⁷ يَلِدُ كُلُّ إِنْسَانٍ يَمَعْرِفَتِهِ. حَزِي كُلُّ صَانِعٍ مِنَ
الْتِمَالِ لَأَنَّ مَسْبُوكَهُ كَذِبٌ وَلَا رُوحَ فِيهِ.¹⁸ هِيَ بَاطِلَةٌ
صَنْعَةُ الْأَصَالِيلِ. فِي وَفْتٍ عَقَابِهَا تَبِيدُ.¹⁹ لَيْسَ كَهَذِهِ
تَصِيبُ يَغُوبٍ، لَأَنَّهُ مُصَوِّرُ الْجَمِيعِ، وَقَضِيبُ مِيزَانِهِ رَبُّ
الْجُنُودِ اسْمُهُ.²⁰ أَنْتَ لِي قَاسٌ وَأَدَوَاتُ حَرْبٍ فَاسْحَقْ بِكَ
الْأَمَمَ وَأَهْلِكَ بِكَ الْعَمَالِكُ،²¹ وَأَكْسَرُ بِكَ الْقَرَسَ وَرَاكِبُهُ
وَأَسْحَقُ بِكَ الْمَرْكَبَةَ وَرَاكِبَهَا،²² وَأَسْحَقُ بِكَ الرَّجُلَ
وَالْمَرْأَةَ، وَأَسْحَقُ بِكَ الشَّيْخَ وَالْقَتَى، وَأَسْحَقُ بِكَ الْعِلَامَ

¹So spricht der HERR: Siehe, ich will einen scharfen Wind erwecken wider Babel und wider ihre Einwohner, die sich wider mich gesetzt haben.² Ich will auch Worfler gen Babel schicken, die sie worfeln sollen und ihr Land ausfegen, die allenthalben um sie sein werden am Tage ihres Unglücks; denn ihre Schützen werden nicht schießen, und ihre Geharnischten werden sich nicht wehren können. So verschont nun ihre junge Mannschaft nicht, verbannet all ihr Heer,⁴ daß die Erschlagenen daliegen im Lande der Chaldäer und die Erstochenen auf ihren Gassen!⁵ Denn Israel und Juda sollen nicht Witwen von ihrem Gott, dem HERRN Zebaoth, gelassen werden. Denn jener Land hat sich hoch verschuldet am Heiligen in Israel.⁶ Fliehet aus Babel, damit ein jeglicher seine Seele errette, daß ihr nicht untergeht in ihrer Missetat! Denn dies ist die Zeit der Rache des HERRN, der ein Vergelter ist und will ihnen bezahlen.⁷ Ein goldener Kelch, der alle Welt trunken gemacht hat, war Babel in der Hand des HERRN; alle Heiden haben von ihrem Wein getrunken, darum sind die Heiden so toll geworden.⁸ Wie plötzlich ist Babel gefallen und zerschmettert! Heulet über sie, nehmet auch Salbe zu ihren Wunden, ob sie vielleicht möchte heil werden!⁹ Wir heilen Babel; aber sie will nicht heil werden. So laßt sie fahren und laßt uns ein jeglicher in sein Land ziehen! Denn ihre Strafe reicht bis an den Himmel und langt hinauf bis an die Wolken.¹⁰ Der HERR hat unsre Gerechtigkeit hervorgebracht; kommt, laßt uns zu Zion erzählen die Werke des HERRN, unsers

وَالْعَذْرَاءُ،²³ وَأَسْحَوْ بِكَ الرَّاعِي وَقَطِيعَهُ، وَأَسْحَوْ بِكَ
الْفَلَّاحَ وَقِدَّائِهِ، وَأَسْحَوْ بِكَ الْوَلَاةَ وَالْحُكَّامَ.²⁴ وَأَكَا فِئُ
بَابِلَ وَكُلِّ سَكَّانِ أَرْضِ الْكِلْدَانِيِّينَ عَلَى كُلِّ شَرِّهِمُ الَّذِي
فَعَلُوهُ فِي صِهْيَوْنَ أَمَامَ عُيُونِكُمْ يَقُولُ الرَّبُّ.²⁵ هَتَّيْدَا
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْجَبَلُ الْمُهْلِكُ يَقُولُ الرَّبُّ، الْمُهْلِكُ كُلَّ
الْأَرْضِ، قَامُدُّ يَدَيَّ عَلَيْكَ وَأَذْخِرُكَ عَنِ الصُّخُورِ،
وَأَجْعَلُكَ جَبَلًا مُحْرَقًا.²⁶ فَلَا يَأْخُذُونَ مِنْكَ حَجَرًا لِرَاوِيَةٍ وَلَا
حَجَرًا لَأَسْسِ، بَلْ تَكُونُ حَرَابًا إِلَى الْأَبَدِ يَقُولُ
الرَّبُّ.²⁷ اِرْقَعُوا الرَّايَةَ فِي الْأَرْضِ. اضْرِبُوا بِالْبُوقِ فِي
السَّعُوبِ. قَدَّسُوا عَلَيْهَا الْأَمَمَ. نَادُوا عَلَيْهَا مَمَالِكُ
أَرَارَاطَ وَمِثِّي وَأَشْكَنَازَ. أَقِيمُوا عَلَيْهَا قَائِدًا. أَصْعِدُوا
الْخَيْلَ كَعَوْنَاءَ مُفْسَعِرَةٍ.²⁸ قَدَّسُوا عَلَيْهَا السَّعُوبِ، مُلُوكَ
مَادِي، وَلَاتَهَا وَكُلَّ حُكَّامِهَا وَكُلَّ أَرْضِ
سُلْطَانِهَا.²⁹ فَتَرْجِفُ الْأَرْضُ وَتَتَوَجَّعُ لِأَنَّ أَفْكَارَ الرَّبِّ
تَقُومُ عَلَى بَابِلَ، لِيَجْعَلَ أَرْضَ بَابِلَ حَرَابًا يَلَا
سَاكِنِ. كَفَّ جَبَايِرَهُ بَابِلَ عَنِ الْحَرْبِ وَجَلَسُوا فِي
الْخُصُوفِ. تَصَيَّتْ شَجَاعَتُهُمْ. صَارُوا نِسَاءً. حَرَفُوا
مَسَاكِنَهَا. تَحَطَّمَتْ عَوَارِضُهَا.³¹ بَرَكُضْ عَدَاءُ لِلِقَاءِ عَدَاءٍ
وَمُخِيزُ لِلِقَاءِ مُخِيرٍ، لِيُخِيرَ مَلِكُ بَابِلَ يَأَنَّ مَدِينَتَهُ قَدْ
أُخِذَتْ عَنِ أَفْصَى،³² وَأَنَّ الْمَعَايِرَ قَدْ أُمْسِكْتَ، وَالْقَصَبَ
أَحْرَقُوهُ بِالنَّارِ وَرَجَالَ الْحَرْبِ اضْطَرَبَتْ.³³ لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ
رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، إِنَّ بِنْتَ بَابِلَ كَيْبَدَتْ وَقَتَ
دَوْسِهِ. بَعْدَ قَلِيلٍ يَأْتِي عَلَيْهَا وَقْتُ الْخَصَادِ.³⁴ أَكْلِي
أَفْئَانِي تَبُوحْدَتَصَّرُ مَلِكُ بَابِلَ. جَعَلَنِي إِنَاءً قَارِعًا. ائْتَلَعَنِي
كَتَيْنٍ وَمَلَأَ جَوْفَهُ مِنْ نَعَمِي. طَوَّحَنِي.³⁵ طَلَمِي وَلَحَمِي
عَلَى بَابِلَ تَقُولُ سَاكِنَتُهُ صِهْيَوْنَ، وَدَمِي عَلَى سَكَّانِ
أَرْضِ الْكِلْدَانِيِّينَ تَقُولُ أورشليمُ.³⁶ ذَلِكَ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ،
هَتَّيْدَا أَحَاصِمُ خُصُومَتِكَ وَأَتَّقِمُ تَقَمَّتِكَ وَأَتَشِفُّ بِخَرِّهَا
وَأَجْفُفُ بِتَبُوعِهَا.³⁷ وَتَكُونُ بَابِلُ كَوْمًا وَمَاوَى بَنَاتِ آوَى
وَدَهْشًا وَصَفِيرًا يَلَا سَاكِنِ.³⁸ يَرْمِجُونَ مَعًا كَأَسْبَالِ.
يَرَارُونَ كَجِرَاءِ أَسُودٍ.³⁹ عِنْدَ خَرَازِنِهِمْ أَعْدُ لَهُمْ شَرَابًا
وَأَسْكِرُهُمْ لِيَفْرَحُوا وَيَنَامُوا تَوَمًا أَبَدِيًّا وَلَا يَسْتَقِيطُوا
يَقُولُ الرَّبُّ.⁴⁰ أَرْزُلُهُمْ كَخِرَافٍ لِلدَّبْحِ وَكِكِبَاشٍ مَعَ
أَعْتِدَةٍ.⁴¹ كَيْفَ أَخَذْتُ شَيْشَكَ وَأُمْسِكْتُ فَخْرَ كُلِّ الْأَرْضِ.
كَيْفَ صَارَتْ بَابِلُ دَهْشًا فِي السَّعُوبِ.⁴² طَلَعَ الْبَحْرُ عَلَى
بَابِلَ فَتَعَطَّتْ يَكْتَرَةً أَمَاجِهِ.⁴³ صَارَتْ مُدُّهَا حَرَابًا، أَرْضًا
تَأْسِفُهُ وَفَقْرًا، أَرْضًا لَا يَسْكُنُ فِيهَا إِنْسَانٌ وَلَا يَعْبُرُ فِيهَا
ابْنُ آدَمَ.⁴⁴ وَأَعَاقِبُ يَلٍ فِي بَابِلَ وَأُخْرِجُ مِنْ قِمِهِ مَا

Gottes!¹¹ Ja, schärft nun die Pfeile wohl und
rüstet die Schilde! Der HERR hat den Mut
der Könige in Medien erweckt; denn seine
Gedanken stehen wider Babel, daß er sie
verderbe. Denn dies ist die Rache des
HERRN, die Rache seines Tempels.¹² Ja,
steckt nun Panier auf die Mauern zu
Babel, nehmt die Wache ein, setzt
Wächter, bestellt die Hut! denn der HERR
gedenkt etwas und wird auch tun, was er
wider die Einwohner zu Babel geredet
hat.¹³ Die du an großen Wassern wohnst
und große Schätze hast, dein Ende ist
gekommen, und dein Geiz ist aus!¹⁴ Der
HERR Zebaoth hat bei seiner Seele
geschworen: Ich will dich mit Menschen
füllen, als wären's Käfer; die sollen dir ein
Liedlein singen!¹⁵ Er hat die Erde durch
seine Kraft gemacht und den Weltkreis
durch seine Weisheit bereitet und den
Himmel ausgebreitet durch seinen
Verstand.¹⁶ Wenn er donnert, so ist da
Wasser die Menge unter dem Himmel; er
zieht die Nebel auf vom Ende der Erde; er
macht die Blitze im Regen und läßt den
Wind kommen aus seinen
Vorratskammern.¹⁷ Alle Menschen sind
Narren mit ihrer Kunst, und die
Goldschmiede bestehen mit Schanden mit
ihren Bildern; denn ihre Götzen sind
Trügerei und haben kein Leben.¹⁸ Es ist
eitel Nichts und verführerisches Werk; sie
müssen umkommen, wenn sie
heimgesucht werden.¹⁹ Aber also ist der
nicht, der Jakobs Schatz ist; sondern der
alle Dinge schafft, der ist's, und Israel ist
sein Erbteil. Er heißt HERR Zebaoth.²⁰ Du
bist mein Hammer, meine Kriegswaffe;
durch dich zerschmetterte ich die Heiden

اِبْتَلَعُهُ، فَلَا تَجْرِي إِلَيْهِ الشُّعُوبُ بَعْدُ، وَتَسْقُطُ سُورُ بَابِلَ
 أَيْضًا.⁴⁵ أَخْرِجُوا مِنْ وَسْطِهَا يَا شَعْبِي، وَلْيَبِيعْ كُلُّ وَاحِدٍ
 نَفْسَهُ مِنْ حُمُومِ عَصَبِ الرَّبِّ.⁴⁶ وَلَا يَضْعُفُ قَلْبُكُمْ فَتَخَافُوا
 مِنَ الْخَيْرِ الَّذِي سَمِعَ فِي الْأَرْضِ، فَإِنَّهُ يَأْتِي خَيْرٌ فِي
 هَذِهِ السَّنَةِ نَحْنُ بَعْدَهُ فِي السَّنَةِ الْآخَرَى، خَيْرٌ وَطَلَمٌ فِي
 الْأَرْضِ، مُتَسَلِّطٌ عَلَى مُتَسَلِّطٍ.⁴⁷ لِذَلِكَ هَا أَيَّامُ تَأْتِي
 وَأَعَاقِبُ مَنْحَوَاتِ بَابِلَ، فَتَخْرَى كُلُّ أَرْضِهَا وَتَسْقُطُ كُلُّ
 قَلَالِهَا فِي وَسْطِهَا.⁴⁸ فَتَهْتِفُ عَلَى بَابِلَ السَّمَاوَاتُ
 وَالْأَرْضُ وَكُلُّ مَا فِيهَا، لِأَنَّ التَّاهِبِينَ يَأْتُونَ عَلَيْهَا مِنَ
 السَّمَاءِ يَقُولُ الرَّبُّ.⁴⁹ كَمَا أَسْقَطْتُ بَابِلَ قَتَلْتُ إِسْرَائِيلَ
 تَسْقُطُ أَيْضًا قَتَلْتُ بَابِلَ فِي كُلِّ الْأَرْضِ.⁵⁰ أَيُّهَا التَّاجُونَ
 مِنَ السَّيْفِ اذْهَبُوا. لَا تَقْفُوا. اذْكُرُوا الرَّبَّ مِنْ بَعِيدٍ
 وَلْتَحْطُرْ أَوْرُشَلِيمُ بِتَالِكُمْ.⁵¹ قَدْ خَرَبْنَا لِأَنَّا قَدْ سَمِعْنَا
 عَارًا. عَطَى الْحَجَلُ وَجُوهَنَا لِأَنَّ الْغُرَبَاءَ قَدْ دَخَلُوا
 مَقَادِسَ بَيْتِ الرَّبِّ.⁵² لِذَلِكَ هَا أَيَّامُ تَأْتِي يَقُولُ الرَّبُّ
 وَأَعَاقِبُ مَنْحَوَاتِهَا، وَتَبْتَهِدُ الْجَرَى فِي كُلِّ أَرْضِهَا.⁵³ فَلَوْ
 صَعِدْتُ بَابِلَ إِلَى السَّمَاوَاتِ وَلَوْ حَصَّنْتُ غَلْيَاءَ عِزِّهَا،
 فَمِنْ عِنْدِي يَأْتِي عَلَيْهَا التَّاهِبُونَ يَقُولُ الرَّبُّ.⁵⁴ صَوْتُ
 ضُرَاحٍ مِنْ بَابِلَ وَانْجَطَامٌ عَظِيمٌ مِنْ أَرْضِ
 الْكِلْدَانِيِّينَ، لِأَنَّ الرَّبَّ مُحَرِّبُ بَابِلَ وَقَدْ أَبَادَ مِنْهَا
 الْبَصُوتَ الْعَظِيمَ، وَقَدْ عَجَّتْ أُمُومَاهُمْ كِمَيَامٍ كَثِيرَةٍ
 وَأَطْلَقَ صَجِيجَ صَوْتِهِمْ.⁵⁶ لَأَنَّهُ جَاءَ عَلَى بَابِلَ الْمُحَرِّبُ
 وَأَخَذَ جَبَائِرُثَهَا، وَخَطَمَتْ فِيسَهُمْ لِأَنَّ الرَّبَّ إِلَهُ مُجَازٍ
 يُكَافِئُ مُكَافَأَةً.⁵⁷ وَأَسْكُرُ رُؤَسَاءَهَا وَحُكَمَاءَهَا وَوُلَاتَهَا
 وَحُكَّامَهَا وَأَبْطَالَهَا فَيَتَأَمُونَ تَوْمًا أَبَدِيًّا وَلَا يَسْتَقِفُطُونَ
 يَقُولُ الْمَلِكُ رَبُّ الْجُنُودِ اسْمُهُ.⁵⁸ هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ
 إِنَّ أَسْوَارَ بَابِلَ الْعَرِيشَةِ تُدْمَرُ تَدْمِيرًا، وَأَبْوَانُهَا السَّامِخَةُ
 تُحْرَقُ بِالنَّارِ، فَتَتَعَبُ الشُّعُوبُ لِلْبَاطِلِ وَالْقَبَائِلُ لِلنَّارِ
 حَتَّى تَعْيَا.⁵⁹ أَلَا مُرُّ الَّذِي أَوْصَى بِهِ إِرْمِيَا النَّبِيُّ سَرِيًّا بَنَ
 يِيرِيَّا بَنَ مَحْسِيَّا عِنْدَ دَهَابِهِ مَعَ صِدْقِيَّا مَلِكِ يَهُودَا إِلَى
 بَابِلَ فِي السَّنَةِ الرَّابِعَةِ لِمُلْكِهِ. وَكَانَ سَرِيًّا رَئِيسَ
 الْمَحَلَّةِ.⁶⁰ فَكَتَبَ إِرْمِيَا كُلَّ السَّرِّ الْآتِي عَلَى بَابِلَ فِي سَفَرِ
 وَاحِدٍ، كُلُّ هَذَا الْكَلَامِ الْمَكْتُوبِ عَلَى بَابِلَ.⁶¹ وَقَالَ إِرْمِيَا
 لِسَرِيَّا، إِذَا دَخَلْتَ إِلَى بَابِلَ وَطَلَرْتَ وَقَرَأْتَ كُلُّ هَذَا
 الْكَلَامِ،⁶² قُلْ، أَنْتَ يَا رَبُّ قَدْ تَكَلَّمْتَ عَلَى هَذَا الْمَوْضِعِ
 لِتَفْرِضَهُ حَتَّى لَا يَكُونَ فِيهِ سَاكِنٌ مِنَ النَّاسِ إِلَى الْبَهَائِمِ
 بَلْ يَكُونُ خَرِبًا أَبَدِيًّا.⁶³ وَيَكُونُ إِذَا فَرَعْتَ مِنْ قِرَاعَةِ هَذَا
 السَّفَرِ أَنَّكَ تَرْبُطُ بِهِ حَجَرًا وَتَطْرُقُهُ إِلَى وَسْطِ

und zerstöre die Königreiche;²¹ durch dich zerschmettere ich Rosse und Reiter und zerschmettere Wagen und Fuhrmänner;²² durch dich zerschmettere ich Männer und Weiber und zerschmettere Alte und Junge und zerschmettere Jünglinge und Jungfrauen;²³ durch dich zerschmettere ich Hirten und Herden und zerschmettere Bauern und Joche und zerschmettere Fürsten und Herren.²⁴ Und ich will Babel und allen Einwohnern in Chaldäa vergelten alle ihre Bosheit, die sie an Zion begangen haben, vor euren Augen, spricht der HERR.²⁵ Siehe, ich will an dich, du schädlicher Berg, der du alle Welt verderbest, spricht der HERR; ich will meine Hand über dich strecken und dich von den Felsen herabwälzen und will einen verbrannten Berg aus dir machen,²⁶ daß man weder Eckstein noch Grundstein aus dir nehmen könne, sondern eine ewige Wüste sollst du sein, spricht der HERR.²⁷ Werfet Panier auf im Lande, blaset die Posaune unter den Heiden, heiligt die Heiden wider sie; rufet wider sie die Königreiche Ararat, Minni und Askenas; bestellt Hauptleute wider sie; bringt Rosse herauf wie flatternde Käfer!²⁸ Heiligt die Heiden wider sie, die Könige aus Medien samt allen ihren Fürsten und Herren und das ganze Land ihrer Herrschaft,²⁹ daß das Land erbebe und erschrecke; denn die Gedanken des HERRN wollen erfüllt werden wider Babel, daß er das Land Babel zur Wüste mache, darin niemand wohne.³⁰ Die Helden zu Babel werden nicht zu Felde ziehen, sondern müssen in der Festung bleiben, ihre Stärke ist aus, sie sind Weiber geworden; ihre Wohnungen

الْفُرَاتِ⁶⁴ وَتَقُولُ، هَكَذَا تَغْرُقُ بَابِلُ وَلَا تَقُومُ مِنَ السَّرِّ
الَّذِي أَنَا جَالِبُهُ عَلَيْهَا وَيَعْيُونَ. إِلَى هُنَا كَلَامُ إِرْمِيَا.

sind angesteckt und ihre Riegel zerbrochen.³¹ Es läuft hier einer und da einer dem andern entgegen, und eine Botschaft begegnet der andern, dem König zu Babel anzusagen, daß seine Stadt gewonnen sei bis ans Ende³² und die Furten eingenommen und die Seen ausgebrannt sind und die Kriegsleute seien blöde geworden.³³ Denn also spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: "Die Tochter Babel ist wie eine Tenne, wenn man darauf drischt; es wird ihre Ernte gar bald kommen."³⁴ Nebukadnezar, der König zu Babel, hat mich gefressen und umgebracht; er hat aus mir ein leeres Gefäß gemacht; er hat mich verschlungen wie ein Drache; er hat seinen Bauch gefüllt mit meinem Köstlichsten; er hat mich verstoßen.³⁵ Nun aber komme über Babel der Frevel, an mir begangen und an meinem Fleische, spricht die Einwohnerin zu Zion, und mein Blut über die Einwohner in Chaldäa, spricht Jerusalem.³⁶ Darum spricht der HERR also: Siehe, ich will dir deine Sache ausführen und dich rächen; ich will ihr Meer austrocknen und ihre Brunnen versiegen lassen.³⁷ Und Babel soll zum Steinhaufen und zur Wohnung der Schakale werden, zum Wunder und zum Anpfeifen, daß niemand darin wohne.³⁸ Sie sollen miteinander brüllen wie die Löwen und schreien wie die jungen Löwen.³⁹ Ich will sie mit ihrem Trinken in die Hitze setzen und will sie trunken machen, daß sie fröhlich werden und einen ewigen Schlaf schlafen, von dem sie nimmermehr aufwachen sollen, spricht der HERR.⁴⁰ Ich will sie herunterführen wie Lämmer zur Schlachtbank, wie die Widder mit den

Böcken.⁴¹ Wie ist Sesach so gewonnen und die Berühmte in aller Welt so eingenommen! Wie ist Babel so zum Wunder geworden unter den Heiden!⁴² Es ist ein Meer über Babel gegangen, und es ist mit seiner Wellen Menge bedeckt.⁴³ Ihre Städte sind zur Wüste und zu einem dürrer, öden Lande geworden, zu einem Lande, darin niemand wohnt und darin kein Mensch wandelt.⁴⁴ Denn ich habe den Bel zu Babel heimgesucht und habe aus seinem Rachen gerissen, was er verschlungen hatte; und die Heiden sollen nicht mehr zu ihm laufen; denn es sind auch die Mauern zu Babel zerfallen.⁴⁵ Ziehet heraus, mein Volk, und errette ein jeglicher seine Seele vor dem grimmigen Zorn des HERRN!⁴⁶ Euer Herz möchte sonst weich werden und verzagen vor dem Geschrei, das man im Lande hören wird; denn es wird ein Geschrei übers Jahr gehen und darnach im andern Jahr auch ein Geschrei über Gewalt im Lande und wird ein Fürst wider den andern sein.⁴⁷ Darum siehe, es kommt die Zeit, daß ich die Götzen zu Babel heimsuchen will und ihr ganzes Land zu Schanden werden soll und ihre Erschlagenen darin liegen werden.⁴⁸ Himmel und Erde und alles was darinnen ist, werden jauchzen über Babel, daß ihre Verstörer von Mitternacht gekommen sind, spricht der HERR.⁴⁹ Und wie Babel in Israel die Erschlagenen gefällt hat, also sollen zu Babel die Erschlagenen fallen im ganzen Lande.⁵⁰ So ziehet nun hin, die ihr dem Schwert entronnen seid, und säumet euch nicht! Gedenket des HERRN im fernen Lande

und lasset euch Jerusalem im Herzen sein!⁵¹ Wir waren zu Schanden geworden, da wir die Schmach hören mußten, und die Scham unser Angesicht bedeckte, da die Fremden über das Heiligtum des Hauses des HERRN kamen.⁵² Darum siehe, die Zeit kommt, spricht der HERR, daß ich ihre Götzen heimsuchen will, und im ganzen Lande sollen die tödlich Verwundeten seufzen.⁵³ Und wenn Babel gen Himmel stiege und ihre Macht in der Höhe festmachte, so sollen doch Verstörer von mir über sie kommen, spricht der HERR.⁵⁴ Man hört ein Geschrei zu Babel und einen großen Jammer in der Chaldäer Lande;⁵⁵ denn der HERR verstört Babel und verderbt sie mit großem Getümmel; ihre Wellen brausen wie die großen Wasser, es erschallt ihr lautes Toben.⁵⁶ Denn es ist über Babel der Verstörer gekommen, ihre Helden werden gefangen, ihre Bogen zerbrochen; denn der Gott der Rache, der HERR, bezahlt ihr.⁵⁷ Ich will ihre Fürsten, Weisen, Herren und Hauptleute und Krieger trunken machen, daß sie einen ewigen Schlaf sollen schlafen, davon sie nimmermehr aufwachen, spricht der König, der da heißt HERR Zebaoth.⁵⁸ So spricht der HERR Zebaoth: Die Mauern der großen Babel sollen untergraben und ihre hohen Tore mit Feuer angesteckt werden, daß der Heiden Arbeit verloren sei, und daß verbrannt werde, was die Völker mit Mühe erbaut haben.⁵⁹ Dies ist das Wort, das der Prophet Jeremia befahl Seraja dem Sohn Nerias, des Sohnes Maasejas, da er zog mit Zedekia, dem König in Juda, gen Babel im vierten Jahr seines Königreichs. Und Seraja war der

Marschall für die Reise.⁶⁰ Und Jeremia schrieb all das Unglück, so über Babel kommen sollte, in ein Buch, nämlich alle diese Worte, die wider Babel geschrieben sind.⁶¹ Und Jeremia sprach zu Seraja: Wenn du gen Babel kommst, so schaue zu und lies alle diese Worte⁶² und sprich: HERR, du hast geredet wider diese Stätte, daß du sie willst ausrotten, daß niemand darin wohne, weder Mensch noch Vieh, sondern daß sie ewiglich wüst sei.⁶³ Und wenn du das Buch hast ausgelesen, so binde einen Stein daran und wirf es in den Euphrat{~}⁶⁴ und sprich: also soll Babel versenkt werden und nicht wieder aufkommen von dem Unglück, das ich über sie bringen will, sondern vergehen. So weit hat Jeremia geredet.